

er omfattet af forslaget. Det har vi faktisk taget som en selvfølge, men hvis vi skulle have taget fejl på det punkt, vil vi da gerne rettes. Men vi går ud fra, at det er Danmøntkort og den slags, og derfor synes vi, det er en fornuftig ting.

Bruno Jerup (EL):

Da vores ordfører, hr. Frank Aaen, ikke kan være til stede, vil jeg blot sige, at vi støtter lovforslaget.

Det må forventes, at der kommer en stor udvikling i anvendelsen af forudbetalte betalingskort, og derfor er det både godt og nødvendigt med en lovgivning og et særligt tilsyn. Enhedslisten kan således støtte, at der kommer lovgivning på det område.

Men jeg vil spørge ministeren, hvorfor det ikke overlades til Nationalbanken at stå for at udstede det kort, som i vidt omfang kan erstatte brugen af mønter og sedler. Vi er helt med på, at udbydere af varer og tjenesteydelser skal kunne sælge kort, som i stil med telekort kan anvendes inden for de respektive områder; men et kort, der med tiden må forudses at kunne bruges i alle butikker og som i større omfang erstatter omløbet af sedler og mønter, vil vi være mere trygge ved at overlade til Nationalbanken og ikke til private aktieselskaber, og derfor vil vi gennem et skriftligt spørgsmål bede ministeren overveje at lade Nationalbanken stå for udstedelsen af et kort til generel anvendelse og i givet fald fremsætte et ændringsforslag.

Ellers kan vi i al væsentlighed støtte det fremsatte forslag om tilsyn.

Vedrørende ophævelse af lov om visse kreditinstitutioner vil vi anmelde nogle betænkeligheder: Det er muligt, at denne lov er forældet, men vi mener, at der er brug for en særlig regulering på dette område. Det spørgsmål vil vi vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg vil sige tak for tilslutningen.

Det er ganske rigtigt, som det allerede er sagt, at dette lovforslag nok ret hurtigt vil gå hen og blive gammeldags, og at det derfor er nødvendigt at følge udviklingen op i et udvalgsarbejde for at se, hvordan hele det område udvikler sig. For det skal nok gå meget mere rivende galt, end vi havde regnet med – sagt i positiv forstand.

Der er lige et par konkrete ting:

Der er ikke tale om, at dette lovforslag omfatter kort, som udløser en eller anden service, alt-

så det, der er nævnt om bilvask og solarier og den slags. Det drejer sig om kort, der erstatter småmønter, og de andre kort, der er blevet nævnt, er ikke omfattet. Det kan vi få klart præciseret under udvalgsbehandlingen, men jeg kan sige det allerede nu.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg ikke mener, at der er nogen grund til at forbyde private at udstede disse kort. En af grundene til, at vi fremsætter lovforslaget, er jo, at der skal være nogle retningslinjer for, hvordan tingene skal være ordnet, hvis man vil udstede sådanne kort. Der skal være ordnede forhold og kapital til det osv., og der skal være nogle garantier over for forbrugerne, og det synes jeg er rimeligt. Men at man skulle nationalisere kortbegrebet, synes jeg er en dårlig idé, men det kan vi jo diskutere og skændes videre om under udvalgsbehandlingen.

Tak for tilslutningen!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. 1 165: Forslag til lov om ændring af lov om kommuners og amtskommuners samarbejde med aktieselskaber m.v.

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 17/1 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Ole Vagn Christensen (S):**

Dette lovforslag har til hensigt dels at præcisere kommuners og amtskommuners begrænsede indflydelse i diverse selskabsformer, dels at præcisere kommuners og amters årlige redegørelsespligt til Erhvervsministeriet, hvad angår deres deltagelse i forskellige erhvervsdrivende selskaber.

Hertil kommer retningslinjer for, hvilke former for indskud en kommune eller en amtskommune kan tage i anvendelse.

Endvidere fastslås deltagelseskriteriet, hvad angår afgrænsningen, således at det alene omfatter selskabsformer med begrænset ansvar.

Lovforslaget skulle efter en tidligere revisionsklausul i lov nr. 384 af 20. maj 1992 have været drøftet i sidste samling. Men da vi manglede erfaringsmateriale vedrørende bl.a. omfanget af kommuners og amtskommuners deltagelse, udsatte Folketinget ved lov nr. 253 af 19. april 1995 drøftelsen til denne samling.

Nu foreligger der via indsendte oplysninger fra kommunerne og amterne et erfaringsmateriale, og det er bl.a. på den baggrund, lovforslaget skal ses.

I Socialdemokratiet kan vi støtte de præciseringer, som der nu lægges op til i lovforslaget, og jeg skal derfor på Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres vegne tilkendegive, at vi vil medvirke til en positiv udvalgsbehandling.

Pia Larsen (V):

Da venstres ordfører, hr. Peter Brixtofte, ikke kan være til stede, skal jeg på Venstres vegne gøre rede for vores stillingtagen til lovforslaget.

Vi er grundlæggende imod denne form for skatteyderbetalt indblanding i private virksomheder.

Denne lov har heldigvis ikke betydet, at kommunerne i større omfang har investeret i aktieselskaber m.v., og det kan måske dementere erhvervsministerens udtalelser, jvf. lovforslagets bemærkninger side 3 om, at der er et behov for denne lov.

Når politikere for skatteydernes penge kan spekulere i private virksomheder, følger det fulde ansvar ikke med de beføjelser, kommunalpolitikkerne tilegner sig, og det betyder, at politiske særinteresser kan plejes for skatteydernes midler.

Problemet er særlig stort, hvor en eller flere kommuner indirekte gennem f.eks. interessent-

skaber opnår bestemmende indflydelse i et selskab. Eventuelle økonomiske konsekvenser af politisering i en virksomhed falder nemlig tilbage på skatteyderne og ikke på den enkelte politiker.

Venstre må derfor ikke bare anbefale et nej til denne ændring af loven, men en forkastelse af hele ideen bag denne lov.

Pernille Sams (KF):

Man kan jo ikke sige, at lovforslaget indebærer betydningsfulde ændringer, og det var formodentlig aldrig blevet fremsat, hvis ikke revisionsklausulen havde været der.

Vi mener, at man burde have brugt revisionsklausulen aktivt og positivt og have brugt lejligheden til at få indskrænket det offentlige erhvervs muligheder, men denne tankegang ligger imidlertid mildt sagt og desværre den nuværende regering uendelig fjernt. Man har endda så sent som sidste år taget et meget stort skridt den modsatte vej og udvidet kommunernes adgang til at drive erhvervsvirksomhed for skatteydernes penge.

Derfor vil jeg i dag nøjes med at sige, at lige så snart vi kan få flertal for at indskrænke det offentlige erhvervs muligheder, vil vi gøre det. Det er konkurrenceforvridende og ødelæggende for vores økonomiske velfærd, og derfor stemmer vi også imod dette forslag i dag.

Aage Frandsen (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Kjeld Rahbæk Møller, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre SF's synspunkter.

Vi er enige i loven, som den allerede har fungeret, og vi synes, den har fungeret udmærket. De ændringer, der ligger her, skyldes jo primært, at loven alligevel skulle revideres, og de små tekniske ændringer, det medfører, synes vi også er i orden.

Der er én ting, som jeg godt vil anføre, og som man måske kunne have overvejet ved denne lejlighed, når loven alligevel skulle til revision, og det er spørgsmålet om den beløbsramme, der er i den eksisterende lovgivning. Den er jo ikke særlig hensigtsmæssig i forhold til kommunernes størrelse og behov. Jeg ved, at man kan løse problemet ved hjælp af en dispensationsbestemmelse, og at man for Københavns Kommunes vedkommende har løst det på den måde, men det er det eneste i den gældende lov, vi synes det var værd at diskutere at ændre.

Kirsten Jacobsen (FP):

I Fremskridtspartiet var vi inderlige modstandere af denne lov, da man indførte den, og det er vi stadig væk. Og denne revisionsbestemmelse kunne man have brugt fornuftigt til simpelt hen at ophæve det her misfoster.

Vi synes, det er uacceptabelt, at skatteyderne skal være tvangsaktionærer på den måde. Og bemærkningerne til lovforslaget virker ikke særlig konsekvente eller logiske, når der både står, at der er behov for loven, og samtidig i næste punktum står, at loven kun har været benyttet af kommunerne i et meget begrænset omfang.

Det, som ministeren selv skriver, burde have medført et meget enklere forslag, nemlig om en ophævelse af loven, som fru Pernille Sams så rigtigt sagde. Og i det øjeblik der bliver fremsat et forslag, som enten går ud på at ophæve loven og dermed fjerne denne konkurrenceforvridning, eller som går ud på at indskrænke den, har det Fremskridtspartiets støtte.

Bruno Jerup (EL):

Da vores ordfører, hr. Frank Aaen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre vores synspunkter:

Ehndelslisten kan støtte dette lovforslag, men vi mener alligevel, at det skal have et par ord med på vejen.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er der kun 13 selskaber, der har virket i henhold til denne lov. Og ser man efter i den seneste redegørelse om anvendelsen af loven, viser det sig, at de fleste af disse 13 selskaber er gamle virksomheder såsom Kommunekemi, Tarco og Kommunernes Pensionsforsikring m.fl.

Loven har her fjernet den tvivl, som den daværende indenrigsminister, hr. Thor Pedersen, rejste om disse selskabers lovlighed. Men ud over dette er der ikke kommet meget ud af loven, og det synes vi er et problem.

Der er jo bred enighed om, at kommunerne og amterne har en viden, der kan danne grundlag for en kommerciel virksomhed, og med den fortsat store arbejdsløshed er der mere end god brug for, at kommunerne og amterne gør en direkte indsats for at etablere nogle arbejdspladser.

Vi vil derfor gerne gennem spørgsmål under udvalgsbehandlingen have belyst, hvorfor lovens muligheder ikke udnyttes mere kreativt og i større omfang, end det sker i dag. Mangler kommunalbestyrelserne viden om lovens

muligheder, eller mangler de inspiration til at se de muligheder, der er i kommunen og dens virksomheder og institutioner?

Vi vil foreslå, at der sammen med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen gøres en målrettet indsats for at fremme, at der tages flere initiativer. Og det bør understreges, at de begrænsninger, der er i loven, virker bremsende på kommunale initiativer.

Men som sagt kan vi støtte dette lovforslag.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jamen jeg vil så sige tak for det, der vel – hvis jeg tæller på knapperne – trods alt må vise sig at være et flertal for tilslutning til lovforslaget.

Det er fuldstændig rigtigt, at det ikke er en stor og omsiggribende sag, for der er kun 13 kommuner, der har eksempler på, at loven har været brugt, og jeg synes heller ikke, der på den baggrund har været behov for at udvide grænserne. Jeg vil dog godt understrege over for dem, der er meget kritiske over for det – nu ved vi jo, hvordan holdningerne er i denne sag, og det er også fair nok – at jeg selv synes, det er vigtigt, at alle de virksomheder, som kommunerne eller amtskommunerne kan deltage i, skal være virksomheder og selskaber med begrænset ansvar, som har pligt til at indsende regnskaber til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i fuld offentlighed og gennemsigtighed, og det mener jeg i hvert fald er et meget vigtigt princip, som jo også har været fremhævet mange gange, når vi har diskuteret de ting: Man må i hvert fald sikre, at når det offentlige går ind i noget sådant, skal der være gennemsigtighed og åbenhed, så man kan se, hvad der foregår, også med henblik på at drøfte konkurrenceforvridning osv. og forholde sig til det. Det synes jeg er et godt princip.

Derudover må jeg sige, at jeg synes ikke, man skal hæve grænsen. Jeg synes, det er meget rimeligt at lade tingene køre videre, som de er. Vi har fået præciseret, hvad den afgørende indflydelse betyder, og det synes jeg også er i orden, men jeg ser ikke noget behov for at tage de store ideologiske sværdslag i anledning af dette lovforslag, hverken til den ene eller den anden side.

Pernille Sams (KF):

Jeg sad og blev helt glad, da jeg hørte erhvervsministeren fortælle, hvor vigtigt et princip det er, at der er særskilte regnskaber for disse erhvervsaktiviteter, som kommunerne driver i samspil med private eller alene, og hvor

vigtigt det er at sikre gennemsigtigheden for at undgå konkurrenceforvridning og alt sådan noget. Det er vi 100 pct. enige om: I det omfang, kommunerne overhovedet skal lave sådan noget, er det vigtigt, at det foregår på en sådan måde, at man kan se, hvilke penge der bliver skudt ind i det, og hvilke konkurrenceforhold de private står over for.

Men så vil jeg gerne spørge: Med de positive bemærkninger, erhvervsministeren kommer med – vil erhvervsministeren så være med til at sikre, at når det offentlige i det hele taget driver erhvervsvirksomhed, skal det ske i selskabsform? Det er jo kun en lillebitte del af den offentlige erhvervsdrift, som bliver reguleret med dette lovforslag. Derudover er der en hel bunke offentlig erhvervsdrift, som absolut ikke drives i aktieselskabsform eller anden selskabsform, som ikke har særskilte regnskaber og ikke nogen som helst form for gennemsigtighed, og hvor der ikke er nogen som helst mulighed for at sikre, at der ikke sker en kæmpe stor konkurrenceforvridning.

De positive bemærkninger, erhvervsministeren kom med, er jeg som sagt enig i, og derfor vil jeg gerne spørge, om regeringen ikke vil være med til at udvide disse krav til også at gælde andre offentlige erhvervsvirksomheder, så vi kan få et større generelt indblik og f.eks. sige, at offentlig erhvervsvirksomhed skal drives i selskabsform. Dermed får vi dog som minimum indblik, når selskaberne skal aflægge deres regnskaber.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Den meget bredere problemstilling, fru Pernille Sams rejser nu, er jo diskuteret i den rapport, som er offentliggjort om offentligt/privat samspil, hvilket fru Pernille Sams selvfølgelig også udmærket ved. Her anbefales det jo, at man overvejer, hvor det er muligt at lave en selskabsform, og jeg tror selv, det i visse tilfælde og i mange tilfælde kunne være fornuftigt at gøre det for at afmytificere.

Til gengæld må jeg spørge: Hvad er så erhvervsmæssig virksomhed? Fordi man sender en traktor ned og klipper plænen foran rådhuset, skal man så udskille det i et særskilt selskab? Det er jeg ikke sikker på er særlig fornuftigt, men det er vist en meget, meget stor diskussion, vi er ved at bevæge os ind i. I forbindelse med dette lovforslag og de aktiviteter, der er omfattet af loven, har jeg konstateret, at her har vi gennemsigtighed, og her fremsendes der

regnskaber til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det hele lægges offentligt og fornuftigt frem, og det synes jeg er en god ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 166: Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v., lov om investeringsforeninger og lov om forsikringsvirksomhed og forskellige andre love.

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 17/1 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Dette lovforslag rummer en række væsentlige og nyttige ændringer af bank- og sparekasseloven, loven om investeringsforeninger samt lov om forsikringsvirksomhed. Lovforslaget har mange formål, og jeg skal nøjes med at kommentere et par af de væsentlige.

For det første drejer det sig om gennemførelse af det såkaldte BCCI-direktiv i den danske lovgivning for den finansielle sektor. Det er en parallel til det forslag om realkreditinstitutterne, der allerede er førstebehandlet her i salen, og som er stillet af økonomiministeren. Hermed får Finansstilsynet lov hjemmel til at nægte tilladelse til at drive finansiell virksomhed – også på tværs af landegrænserne – såfremt denne virksomhed indgår i en snæver forbindelse med andre virk-